

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1973

N:o 46—48

Innehåll: Nr 46. Landskapsförordning om ändring av landskapsförordningen om byggnaders brandsäkerhet.

Nr 47. Landskapsförordning om räntestöd till kommuner för anskaffande av områden för bostadsproduktion.

Nr 48. Förordning om fornminnesförvaltningen i landskapet Åland.

Nr 46.

LANDSKAPSFÖRORDNING

om ändring av landskapsförordningen om byggnaders brandsäkerhet.

Landskapsstyrelsen har med stöd av 146 § landskapslagen den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten (29/59) beslutat ändra 21 § 1 mom. 1 och 4 punkterna, 22 § 1, 3 och 5 punkterna, 23 § 1, 3 och 5 punkterna, 24 § 1, 3 och 5 punkterna, 25 § 1 mom. det inledande stycket och 1 punkten, 26 § det inledande stycket och 4 punkten samt 39 § 2 mom. i landskapsförordningen den 9 oktober 1963 om byggnaders brandsäkerhet (44/63) såsom följer:

21 §.

I byggnader och sektioner av A-, B- och C-klass bära bärande, sektionerande och övriga byggnadsdelar uppfylla kraven i denna paragraf i enlighet med vad därom bestämmes i brandklassificeringsmeddelandena. I byggnader av D- och E-klass skall beträffande sammanbyggande iakttagas, vad i 4 punkten föreskrives.

	Brandbelastningskategori		
	liten	medelstor	stor
1. Bärande väggar och pelare; övriga byggnadsdelar, vilka äro utsatta för belastning från två eller flera våningar	a 1	a 2	a 4
11. I byggnader, som äro högre än 45 m	a 2	a 2	a 4
12. I källare, vars golv befinner sig mer än 3 m under markplan	a 2	a 2	a 4
4. Väggar, som skilja sektioner från varandra (sektionerande vägg), i allmänhet	a 1	a 2	a 4
41. Sektionerande väggar vid sammanbyggnad	a 4	a 4	a 4
42. Sektionerande väggar vid sammanbyggnad på vind	a 2	a 2	a 2
43. Sektionerande, ej bärande eller stomstabiliserande väggar i byggnader av A-, B- och C-klass, med undantag för sektionerande vägg, som begränsar utgång, samt sektionerande väggar i allmänhet i byggnader av D- och E-klass	b 1	b 2	b 4
44. Timklassen för dörrar, fönster och byggnadsdelar, som skydda övriga mindre öppningar i sektionerande väggar, är i allmänhet hälften av den timklass, som bestämts för väggen, dock så, att dörrar i våningsplan i högst 28 m höga, till liten brandbelastningskategori hörande bostadsbyggnader må vara av c ¼ klass, såvida det förutom denna dörr finnes en annan dörr i samma väggöppning			

22 §.

Byggnad av A-klass bör, utöver vad i 21 § är föreskrivet uppfylla följande fordringar:

1. Ytterväggar böra vara av a-klass. I ytterväggar må dock finnas b- och c-klass byggnadsvaror, såvida dessa äro skyddade och avbrutna vid sektionerande byggnadsdelar eller så placerade, att brandspridning i dessa är effektivt förhindrad.

3. Väggar inom sektion böra i lägenheter vara av åtminstone b-klass och i väggarnas yta ingående byggnadsvaror böra i fråga om antändlighets- och brandspridningsklassen uppfylla kraven i därom särskilt utfärdade bestämmelser. Detta gäller dock ej mindre garderob-, skåp- och övriga mindre väggar i lägenheter. I källare må innerväggar i högst 100 m² stora sektioner, som sakna eldstad och äro försedda med rökventilationsöppning, vara av c-klass och förvarings-

utrymmens för bohag väggar till mindre delar av c-klass byggnadsvaror.

5. Beklädnader böra inom sektion vara av a-klass. Såframt i beklädnadernas yta ingående byggnadsvaror i fråga om antändlighets- och brandspridningsklassen uppfylla kraven i därom särskilt utfärdade bestämmelser, må beklädnaderna dock vara av b-klass.

23 §.

Byggnad av B-klass, vars höjd är högst 28 m, bör, utöver vad i 21 § är föreskrivet uppfylla följande krav:

1. Ytterväggar böra vara av a-klass. I ytterväggar, vilkas inre och yttre ytor äro av a-klass byggnadsvaror, må dock finnas b-, c- och d-klass byggnadsvaror, såvida dessa äro skyddade och avbrutna vid sektione-

rande byggnadsdelar eller så placerade, att brandspridning i dessa är effektivt förhindrad.

Såframt bjälklag och sektionerande väggar äro avbrutna på ovannämnda sätt och effektivt förhindra brandspridning, må ytterväggarna dock vara av b-klass, varvid regelverk eller mindre del av väggen må vara av c-klass byggnadsvaror.

3. Väggar inom sektion böra i lägenheter vara av åtminstone b-klass. Såframt i väggarnas yta ingående byggnadsvaror i fråga om antändlighets- och brandspridningsklassen uppfylla kraven i därom särskilt utfärdade bestämmelser, må väggarna dock vara av c-klass. Bestämmelserna gäller ej mindre garderob-, skåp- och övriga mindre väggar i lägenheter.

I sjukvårds-, vård- och straffanstalters samt i härbärgerings- och förplägningsrörelsers lokaler, i nöjes- och möteslokaler samt i därmed jämförbara lokaler böra innerväggarna alltid vara av b-klass.

I källare och på vind böra väggar inom sektion vara av a-klass. I källare må innerväggar i högst 100 m² stora sektioner utan eldstad dock vara av c-klass, såvida i sektionen finnes rökventilationsöppning. På vind och i förenämnda högst 100 m² stora källarsektioner må förvaringsutrymmens för bohag och torkrums väggar till mindre delar vara av c-klass byggnadsvaror.

5. Beklädnader böra inom sektion vara av åtminstone b-klass. Såframt i beklädnadernas yta ingående byggnadsvaror i fråga om antändlighets- och brandspridningsklassen uppfylla kraven i därom särskilt utfärdade bestämmelser, må beklädnaderna vara av c-klass.

24 §.

Byggnad av C-klass, vars höjd är högst 14 m och våningsantal högst 4, bör, utöver vad i 21 § är föreskrivet, uppfylla fordringarna i denna paragraf.

1. Ytterväggar böra praktiskt taget helt och hållet vara av åtminstone b-klass byggnadsvaror, såframt byggnadens bjälklag icke äro av a-klass. Äro bjälklagen av a-klass, må i ytterväggar, vilkas inre och yttre ytor äro av b-klass byggnadsvaror, dock

finnas c- och d-klass byggnadsvaror, såvida dessa äro skyddade och avbrutna vid sektionerande byggnadsdelar eller så placerade, att brandspridning i dessa är effektivt förhindrad.

Såframt bjälklag och sektionerande väggar på ovannämnda sätt äro brandavskiljande och effektivt förhindra brandspridning, må ytterväggarna dock vara av c-klass.

3. Väggar inom sektion böra i lägenheter vara av åtminstone c-klass, och i väggarnas yta ingående byggnadsvaror böra i fråga om antändlighets- och brandspridningsklassen uppfylla kraven i därom särskilt utfärdade bestämmelser. Detta gäller dock ej mindre garderob-, skåp- och övriga mindre väggar i lägenheter.

I sjukvårds-, vård- och straffanstalters samt i härbärgerings- och förplägningsrörelsers lokaler, i nöjes- och möteslokaler samt i därmed jämförbara lokaler böra innerväggarna alltid vara av b-klass.

I källare och på vind böra väggar inom sektion vara av a-klass. I källare må innerväggar i högst 100 m² stora sektioner utan eldstad dock vara av c-klass, såvida i sektionen finnes rökventilationsöppning. På vind och i förenämnda högst 100 m² stora källarsektioner må förvaringsutrymmens för bohag och torkrums väggar till mindre delar vara av c-klass byggnadsvaror.

5. Beklädnader inom sektion böra vara av åtminstone c-klass. Såframt i beklädnadernas yta ingående byggnadsvaror i fråga om antändlighets- och brandspridningsklassen uppfylla kraven i därom särskilt utfärdade bestämmelser, må beklädnaderna vara av d-klass.

25 §.

För byggnad av **D-klass**, som beträffande sina byggnadsdelar bör uppfylla bestämmelserna i denna paragraf och i tillämpliga delar i 21 §, är höjden högst 7 m. Fabriks- och förrådsbyggnader och lantbruksproduktionen betjänande byggnader samt övriga därmed jämförbara byggnader anses dock såsom byggnader av D-klass om de omfattar endast en våning även om de äro över 7 meter höga, såvida ej annat följer av särskilda omständigheter.

1. I våningar må väggar, pelare, bjälklag, trapplopp och plan vara av c-klass, såvida de bärande byggnadsdelarnas inre vägg- och takytor äro skyddade med åtminstone b $\frac{1}{4}$ -klass skyddsbeklädnad och väggytorna inom lägenhet äro av åtminstone b-klass byggnadsvaror. Därest väggens regelverk samt pelares och balkars minimistorlek motsvarar c $\frac{1}{2}$ -klass, må dessa vara utan skyddsbeklädnad. Förekommer i byggnadsdelar fyllning, bör den vara av b-klass. Brandspridning genom allehanda i byggnadsdelarna befintliga håligheter bör vara effektivt byggnadstekniskt förhindrad. De dörrar, som leda från lägenhet till utgång och reservutgång, böra vara av åtminstone c $\frac{1}{4}$ -klass. I envåningsbyggnader, vilkas stomme och andra bärande delar äro av a-klass och väggar samt vindsbjälklag av åtminstone b-klass, må dock skyddsbeklädnad för de bärande konstruktionerna bortlämnas. Detta gäller dock ej byggnader, vilkas stomme och övriga bärande byggnadsdelar utgöras av aluminium eller av andra byggnadsvaror, i fråga om vilka en temperaturstegring medför en förhållandevis snabb minskning av hållfastheten.

26 §.

För byggnad av E-klass, som till sina byggnadsdelar bör uppfylla bestämmelserna

Mariehamn, den 3 juli 1973.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Vicelantråd Fjalar Grönberg

Lagberedningssekreterare Ulf Andersson

i denna paragraf och i tillämpliga delar i 21 § är byggnadshöjden högst 7 m. Fabriks- och förrådsbyggnader och lantbruksproduktionen betjänande byggnader samt övriga därmed jämförbara byggnader anses dock såsom byggnader av E-klass, om de omfattar endast en våning och äro högst 10 m höga, såvida ej annat följer av särskilda omständigheter.

4. I källare böra bärande väggar och pelare samt sektionerande väggar vara av a $\frac{1}{2}$ -klass.

Bjälklag över källare bör vid källarutrymme med eldstad vara av a $\frac{1}{2}$ klass, varvid golvet jämte underlagskonstruktioner och fyllning dock må bestå av d-klass byggnadsvaror. Dörrar, luckor och fönster i källares sektionerande väggar böra vara av åtminstone $\frac{1}{4}$ timmes klass.

Beklädnader i källare böra vara av åtminstone b-klass. I högst 50 m² stort utrymme må de dock vara av d-klass.

39 §.

2. Utöver vad i denna förordning och i brandklassificeringsmeddelandena är bestämt gäller beträffande utrymningsvägar även vad i landskapsförordningen om härbärgerings- och förplägningsrörelser och annorstädes är stadgat.

Nr 47.

LANDSKAPSFÖRORDNING

om räntestöd till kommuner för anskaffande av områden för bostadsproduktion.

Med stöd av 15 § landskapslagen den 10 juli 1972 om räntestöd till kommuner för anskaffande av områden för bostadsproduktion (50/72) stadgas:

skall innehålla de uppgifter som erfordras för beräkning av räntegottgörelsen och övrig av landskapsstyrelsen föreskriven utredning.

1 §.

Ansökan om räntestöds-kredit skall göras i den ordning landskapsstyrelsen föreskriver. Till ansökan skall fogas av landskapsstyrelsen föreskriven utredning.

4 §.

Av skuldebrev som upprättas för räntestöds-kredit skall framgå vad i 11 och 12 §§ landskapslagen om räntestöd till kommuner för anskaffande av områden för bostadsproduktion är stadgat om förlust av räntestöd och därmed förenade följder.

2 §.

Kredit får godkännas såsom räntestöds-kredit för anskaffning av bostadsområde endast om ansökan därom har tillställts landskapsstyrelsen senast inom tre månader från den tidpunkt, då vederbörande kommunala myndighets beslut om förvärv av området har vunnit laga kraft.

5 §.

Kommun skall i enlighet med de närmare bestämmelser landskapsstyrelsen utfärdar lämna denna uppgifter om hur område som har förvärvats med räntestöds-kredit utnyttjas.

3 §.

Kreditanstalt skall hos landskapsstyrelsen särskilt för varje halvår ansöka om räntegottgörelse för räntestöds-kredit. Ansökan

6 §.

Denna förordning träder omedelbart i kraft.

Mariehamn, den 3 juli 1973.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Vicelantråd Fjal ar Grönberg

Lagberedningssekreterare Ulf Andersson

Nr 48.

FÖRORDNING

om fornminnesförvaltningen i landskapet Åland.

Given i Nådendal den 13 juli 1973.

På föredragning av justitieministern stadgas med stöd av 20 § självstyrelselagen för Åland av den 28 december 1951 (670/51) och med Ålands landskapsstyrelsens begivande:

1 §.

Förvaltningen av fornminnesvården i landskapet Åland handhas av Ålands landskapsstyrelse och rikets myndigheter på sätt i denna förordning stadgas.

2 §.

De administrativa uppgifter, vilka föranledes av det legala skyddet för fasta fornlämningar, ankommer på rikets myndigheter, biträdda av landskapsstyrelsen. Museiverket äger rätt att verkställa inspektion av dessa fornlämningar och beivra överträdelse av skyddsföreskrift.

3 §.

Kastelholms slott med tillhörande jordområde och Kastelholms reservfängelse jämte därtill hörande tomt och byggnader förvaltas av landskapsstyrelsen. Restaureering av slottet, utgrävning eller annan byggnadsåtgärd på slottets eller reservfängelsets områden, liksom anläggande av väg eller park inom slottets närmaste omgivning, skall ske enligt plan som godkänts av museiverket. Museiverkets utlåtande skall inhämtas i fråga om sådan åtgärd inom Jan Karlsgårdens friluftsmuseum invid slottet.

Nådendal den 13 juli 1973.

Republikens President

URHO KEKKONEN

Justitieminister Matti Louekoski

4 §.

Om förslag till reparation eller restaureering av kyrka gäller vad härom är stadgat i kyrkolagen, dock så, att landskapsstyrelsens utlåtande skall inhämtas, innan domkapitlet slutligt handlägger ärendet.

5 §.

Rapport om undersökning av fast fornlämning eller av i lag fredat vrak av fartyg eller annan farkost skall på landskapsstyrelsens försorg tillställas museiverket. Likaså åligger det museiverket att tillställa landskapsstyrelsen avskrift av rapport över undersökning, som utförts på museiverkets försorg.

6 §.

Har landskapsstyrelsen meddelat enskild person tillstånd att undersöka i lag fredat vrak av fartyg eller annan farkost, skall anmälan härom göras till museiverket, som äger rätt att biträda vid övervakningen av undersökningen.

7 §.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 1973 och genom densamma upphäves förordningen den 20 september 1968 om fornminnesförvaltningen i landskapet Åland (560/68).